

A „KUKSZLI” / Lázár Ervin - és Vathy Zsuzsa – emléknapok

„Itt az erdőn túl nem olyan messze van egy kis falu, Kisszékelynek hívják, és ott nekünk van egy kis házunk, és oda el lehet néha bújni. Olyan, mintha egy fatörzsbe bújna az ember.”

Lázár Ervin „Szerelmes földrajz” című portréfilmjéből való az idézet, amely az idei kisszékelyi Lázár Ervin-és Vathy Zsuzsa- Emléknapok eseménysorozatának ihletője volt.

Kisszékely egy Tolna megyei kis település, ahol az író és felesége sok időt töltött, ezért a helyiek elevenen őrzik emléküket, és méltóképpen emlékeznek rájuk.

A környéken se szeri, se száma a történelmi és irodalmi emlékeknek: a simontornyai és az ozorai vár, a rácegresi Illyés Gyula és Lázár Ervin Emlékház (volt iskola), a cecei Csók István Galéria, a sárszentlőrinci Petőfi és Lázár Ervin Emlékház, a borjádi Sass Kúria és a Méhes, ahol Petőfi annak idején látogatóban járt, és Sass Erzsikével a négyökrös szekéren ballagva választottak maguknak csillagot. Ne feledkezzünk meg Tüsképusztáról és Pálfáról sem, ahova az író gimnazistaként, majd kezdő újságíróként a szüleit látogatva gyakran megfordult.

Lázár Ervin „jó ízű ember” volt, soha nem feledte gyökereit, jól érezte magát Budapesten, élt és alkotott Pécelen, sokan érezhették őt magukénak, mint teszük ezt a kisszékelyiek is.

2017. augusztus 5-6-án a Kisszékelyi Kulturális Egyesület szervezésében neves

irodalomtörténészek, előadóművészek részvételével két napig minden Lázár Ervinről és Vathy Zsuzsáról szólt.

A helyi Művelődési Házban „A béke szigete” címmel szakmai előadások, irodalmi műsorok voltak. Az emléktúra „Lépteik nyomán” címmel a Kiss utcai házhoz, a „Kukszli”-hoz vezetett, ahol barátok, pályatársak, ismerősök, volt szomszédok nem csak a művészetükről beszéltek, de a privát életük, az ember-szeretetük, a közvetlenségük is az anekdotázások tárgya volt.

A résztvevők megízlelhették a helyi ételeket és borokat, és „szellemi táplálékként” hozzájuthattak Lázár Ervin és Vathy Zsuzsa könyveihez, köztük Lázár Ervin „A valóság íze” című regényéhez, amely az eddig ki nem adott írásokat tar-

talmazza.

A végére hagytam a címben szereplő szó magyarázatát. A szlengben a kukszli a vasutas bódé, a népnyelvben kisméretű, zárható, rumlis tároló helyiséget jelent.

Egy épületet, lakóházat sokféleképpen lehetne nevezni, de Lázár Ervin „kukszli”-nak hívta. Kedvenc mesehőse- ihez hasonlóan pihenő, búvóhelyének is ilyen „lázárervines” nevet adott.

Nagyszerű rendezvény volt, köszönő az ötlet megálmodóinak, a lelkes önkénteseknek, akik magukénak érzik Lázár Ervin és Vathy Zsuzsa örökségét, és tesznek is róla, hogy ne merüljön feledésbe.

Jövőre az író műveiből készült válogatást szeretnék színpadra állítani és bemutatni az érdeklődőknek.

Szabó Zoltán